

اسرائیل در استفاده از قدرت نظامی خود برای پیشبرد یک استراتژی دیپلماتیک منطقه‌ای و جهانی که حمایت ایالات متحده، اروپا و حتی روسیه و چین را داشته باشد، بر جسته می‌کند. همانطور که آرون دیوید میلر و استیون سیمون اخیراً استدلال کرده‌اند، اسرائیل اکنون ممکن است قدرت هژمون منطقه‌ای باشد. اما با به نمایش گذاشتن قدرت نظامی خود در سوریه، لبنان، ایران و بیش از همه غزه، اهداف احزاب برتری طلب یهودی مسیحایی را نیز پیش برده است که می‌خواهند یک حکومت دینی را در داخل کشور، اشغال دائمی بیش از سه میلیون فلسطینی و تبعید حدود دو میلیون انسان نگویند یخت در غزه را تحمیل کنند. به نظر می‌رسد ترامپ آماده پذیرش این نسخه از هژمونی اسرائیل است. اما بعید است که او تمام سلاح‌هایی را که اسرائیل در خواست خواهد کرد، فراهم کند. با این حال، مقاومت او در برابر تأمین مهمات «سنگرشکن» که اسرائیل برای نفوذ به عمیق‌ترین تأسیسات هسته‌ای ایران به آن نیاز دارد، نشان‌دهنده یک دیدگاه منطقه‌ای گسترده‌تر نیست. ترامپ فراتر از حفظ توافق نامه‌های ابراهیم بین اسرائیل و امارات متحده عربی، بحرین و مراکش، هیچ برنامه بزرگ‌تری جز تلاش برای دور نگه داشتن ایالات متحده از جنگ‌های خاورمیانه ندارد. اما همانطور که تصمیم اخیر او برای خروج نیمی از نیروهای آمریکایی درست همزمان با گسترش داعش در سوریه نشان می‌دهد، او ممکن است مجبور شود با منطقه‌ای که به سمت هرج و مرج می‌رود، مقابله کند، به گونه‌ای که این روند ممکن است او را مجبور به تغییر مسیر یا انجام اقدامات نظامی کند که می‌تواند منجر به درگیری گسترده‌تری شود.

در حالی که او برای سفر اواسط ماه مه به عربستان سعودی، امارات و قطر آماده می‌شود، رهبران خلیج فارس از سیاست خارجی اغلب دمدمی مزاج ترامپ که در حال تشویق به آنچه نسل‌کشی و جنایات جنگی در غزه می‌دانند، اطمینان نخواهند داشت. ترجیح داده می‌شود، اما جایگزینی برای یک استراتژی منسجم ایالات متحده نیست. این خطرات در دیپلماسی تاکتیکی که توسط رئیس جمهور جو بایدن به نمایش درآمد، نشان داده شده‌اند. اما ترامپ به اندازه سلف خود به یک استراتژی روشن پایبند نیست. برعکس، به نظر می‌رسد آنچه برای ترامپ بیشترین اهمیت را دارد، کسب قدرت و نمایش دادن آن است. رهبران ایران این واقعیت را درک می‌کنند و بنابراین ممکن است مایل باشند تمایل او را برای کسب حداقل یک «برد» برای رسیدن به توافق، بپذیرند. با پایان دور سوم مذاکرات، به نظر می‌رسد که پیشرفت کافی برای ادامه مذاکرات حاصل شده است. شکی نیست که مسئله غنی‌سازی بزرگترین مانع بر سر راه توافق خواهد بود. علاوه بر این، مخالفان توافق در اسرائیل، ایران و ایالات متحده از هر فرصتی برای خراب کردن مذاکرات استفاده خواهند کرد. چه انفجار ۲۶ آوریل در بندر شهیدر جایی ایران نتیجه خرابکاری باشد و چه یک حادثه غم‌انگیز، این انفجارها یادآوری می‌کنند که چشم‌انداز یک درگیری منطقه‌ای گسترده‌تر که مذاکرات را به جریان انداخته است، همچنان یک تهدید واقعی است.

در واقع، اگرچه توافق هسته‌ای به سیاه‌چاله جنگ منطقه‌ای ترجیح داده می‌شود، اما جایگزینی برای یک استراتژی منسجم ایالات متحده نیست.

این خطرات در دیپلماسی تاکتیکی که توسط رئیس‌جمهور جو بایدن به نمایش درآمد، نشان داده شده‌اند. اما ترامپ به اندازه سلف خود به یک استراتژی روشن پایبند نیست. برعکس، به نظر می‌رسد آنچه برای ترامپ بیشترین اهمیت را دارد، کسب قدرت و نمایش دادن آن است. رهبران ایران این واقعیت را درک می‌کنند و بنابراین ممکن است مایل باشند تمایل او را برای کسب حداقل یک «برد» برای رسیدن به توافق، بپذیرند

از ۷ اکتبر ۲۰۲۳، ایالات متحده بی‌سروصدا اما به‌طور قابل توجهی حضور نظامی خود را در سراسر خاورمیانه گسترش داده و روند کاهش نیروها پس از خروج از افغانستان در سال ۲۰۲۱ را معکوس کرده است. تعداد نیروهای آمریکایی در منطقه از تقریباً ۲۴ هزار نفر نفر به نزدیک به ۵۰ هزار نفر تا اواخر ۲۰۲۴ افزایش یافته است؛ سطحی که از دوره اول ریاست‌جمهوری ترامپ تاکنون مشاهده نشده است. علاوه بر این، افزایش سریع استقرار نیروهای دریایی و هوایی نیز مشاهده شده است. این تغییر نشان‌دهنده یک بازنگری استراتژیک است که به نظر می‌رسد کمتر از برنامه‌ریزی بلندمدت، بیشتر از یک واکنش بادهای به ایران، بی‌ثباتی در دریای سرخ و فشار سیاسی داخلی برای «انجام کاری» بدون تعهد به یک درگیری تمام‌عیار ناشی می‌شود.

درحالی‌که این تحرکات عمدتاً از توجهات عمومی را جلب نکرده‌اند، اما نشان‌دهنده افزایش قابل توجه در وضعیت نیروهای منطقه‌ای ایالات متحده هستند. از جمله مشهودترین تحولات، اعزام سه ناوگروه تهاجمی هواپیمابر به آب‌های نزدیک یمن بوده است: ناو هواپیمابر یواس اس دویات دی. آیزنهاور، ناو هواپیمابر یواس اس کارل وینسون و ناو هواپیمابر یواس اس هرری اس. ترومن، به عنوان بخشی از عملیات «نگهبان رفا» «یک نیروی ویژه چندملیتی که در پاسخ به حملات حوثی‌ها به خطوط کشتیرانی دریای سرخ راه‌اندازی شد، به منطقه اعزام شده‌اند.

این ناوها پوشش هوایی لازم برای تشدید حملات به اهداف و زیرساخت‌های حوثی‌ها را پس از حملات این گروه به خطوط کشتیرانی دریای سرخ در تلافی جنگ اسرائیل در غزه فراهم کرده‌اند. هر ناوگروه تهاجمی هواپیمابر همچنین اسکورتی از رزم‌ناوها و ناوشکن‌های مجهز به موشک‌های هدایت‌شونده و مجهز به سامانه‌های دفاع موشکی ایجیس را به همراه دارد. نکته قابل توجه این است که ناو هواپیمابر یواس اس کارل وینسون با خود ۹۰ هواپیما و ۶ هزار خدمه به همراه دارد که قابلیت‌های عملیاتی نیروی دریایی ایالات متحده را در منطقه افزایش می‌دهد. همزمان، شش بمب‌افکن رادارگریز B-۲ - که تقریباً ۳۰ درصد از ناوگان بمب‌افکن‌های رادارگریز نیروی هوایی ایالات متحده را تشکیل می‌دهند - در جزیره دیگو گارسیا، یک پایگاه دورافتاده اما استراتژیک در اقیانوس هند، مستقر شده‌اند که سکوی پرتابی برای مأموریت‌های دوربرد با هدف بازدارندگی در مقابل ایران و اعمال قدرت در تنگه هرمز ارائه می‌دهد. این یکی از بزرگترین استقرارهای این چنینی در این پایگاه از زمان شروع ساخت آن توسط ایالات متحده در سال ۱۹۷۱ است. همچنین استقرارهای نظامی گسترده‌تری در اردن و قبرس وجود دارد که از طریق توافق نامه‌های جدید رسمیت یافته‌اند، و همچنین واحدهای چرخشی تفنگداران دریایی و ارتش در کویت و عربستان سعودی تقویت شده‌اند. تقریباً ۱۳ هزار و ۵۰۰ نیروی آمریکایی در کویت، عمدتاً در کمپ عریفجان و پایگاه هوایی علی‌السالم، مستقر هستند که اهمیت استراتژیک این تأسیسات را بر جسته می‌کند، پایگاه هوایی العدید در قطر و پایگاه هوایی موفق السلطی در اردن به عنوان نقاط کلیدی برای عملیات اطلاعاتی، نظارتی و شناسایی (ISR) و همچنین پروازهای F-15/F-16 عمل

سه شنبه ۱۹ اردیبهشت ۱۴۰۴

سال چهارم - شماره ۷۷۲

www.hammihanonline.ir

همچنین

RS

نگاه‌اندیشکده

افزایش حضور نظامی آمریکا در خاورمیانه

حضور نظامی آمریکا در خاور میانه براساس چه استراتژی‌ای انجام شده است

کرده‌اند. تشدید عملیات ISR نشان‌دهنده تغییر به سمت نظارت مداوم به عنوان نوعی بازدارندگی است که با استفاده از سامانه‌های هواپیماهای بدون سرنشین و سکوهای اطلاعاتی سیگنالی که در سراسر خلیج فارس و شامات فعالیت می‌کنند.

در ماه مارس سال ۲۰۲۵، پنتاگون عملیات راف راید را آغاز کرد، که گسترش قابل توجهی از مبارزات خود علیه سرزمین‌های تحت کنترل حوثی‌ها در یمن بود و از بهانه مبارزه با دزدی دریایی و امنیت دریایی برای توجیه حملات هوایی با تلفات بالا به اهداف نظامی و لجستیکی استفاده کرد. گزارش شده است که ده‌ها نفر در حمله ۱۸ آوریل به بندر سوخت راس عیسی کشته شدند و این امر محکومیت گروه‌های بشرودستخانه و اتهامات مربوط به زیاده‌روی استراتژیک را به دنبال داشت.

پس از ۷ اکتبر سال ۲۰۲۳، دولت بایدن استقرارهای نظامی خود در خاورمیانه را واکششی و دفاعی با هدف محافظت از پرسنل آمریکایی و جلوگیری از نیروهای نیابتی ایران عنوان کرد. اما الگوی حرکت نیروها داستان پیچیده‌تری را روایت می‌کند که در آن بازدارندگی به طور فزاینده‌ای به دکنترین سکون تبدیل شده است. تشدید اوضاع بدون یک استراتژی با پایان بازی مشخص را نشان می‌دهد. واشنگتن منابع نظامی سطح بالا را برای رهگیری موشک‌های کم‌هزینه حوثی‌ها به کار می‌گیرد، هر پهباد حوثی ممکن است تنها ۲ هزار دلار قیمت داشته باشد، در حالی که یک موشک رهگیر آمریکایی - مانند SM-6 یا پاتریوت - می‌تواند بیش از ۴ میلیون دلار هزینه داشته باشد. نتیجه یک حلقه تاکتیکی است: حوثی‌ها ذخایر ایالات متحده را بدون تغییر تعادل استراتژیک به باد می‌دهند. از این نظر، جدیدترین افزایش قدرت ایالات متحده، الگوی «استقرار به عنوان سیاست» پس از ۱۱ سپتامبر را به یاد می‌آورد، جایی که ردپای نظامی جایگزین استراتژی سیاسی می‌شود. نگرانی‌ها با افزایش استقلال عملیاتی سنتکام تشدید می‌شود، زیرا فرماندهان اغلب جلوتی یا خارج از جدول زمانی دیپلماتیک غیرنظامی عمل می‌کنند و این امر داینامیکی را بر جسته می‌کند که در آن وضعیت نظامی به طور فزاینده‌ای سیاست خارجی را هدایت می‌کند، نه برعکس.

دولت ترامپ ممکن است معتقد باشد که این افزایش نیروها، اهرم فشاری در مذاکرات آینده با ایران ایجاد می‌کند یا متحدان منطقه‌ای را از انتقام ایران محافظت می‌کند. اما خطر اشتباه محاسباتی رو به افزایش است. با تمرکز بیشتر دارایی‌های نظامی در مناطق حساس، خطرات تشدید تصادفی تنش‌ها، به‌ویژه با توجه به گسترش حملات پهنپادی، حوادث دریایی و عملیات سایبری، افزایش می‌یابد. نمونه‌هایی از نقاط حساس احتمالی عبارتند از حمله موشکی حوثی‌ها در ژانویه ۲۰۲۴ به ناو هواپیمابر یو اس اس لایون و هجوم پهبادها به نزدیکی پایگاه‌های ایالات متحده در بحرین. آنچه کمتر مشخص است این است که این وضعیت تا چه مدت می‌تواند حفظ شود: هزینه مالی، بار لجستیکی و ابهام استراتژیک، سوالاتی را در مورد پایداری، هم در واشنگتن و هم در میان متحدان، مطرح می‌کند.

ترجمه: آر.یاصدیقی

دیپلمات‌ها

پاسخ عراقچی به نتانیاہو

در پی اظهارات بنیامین نتانیاہو، نخست‌وزیر اسرائیل که خواستار «برچیده‌شدن کامل توان هسته‌ای و اعمال محدودیت بر برنامه موشکی ایران» شده بود، عباس عراقچی، وزیر خارجه ایران در شبکه اجتماعی «ایکس» نوشت: «تهران به اندازه کافی قدرتمند است و به توانمندی‌های خود اطمینان دارد که هرگونه تلاش از سوی بازیگران خارجی بدخواه برای خرابکاری یا دیکته کردن سیاست خارجی‌مان را خنثی کند.» عراقچی افزود: «امیدواریم همتایان آمریکایی‌مان نیز همچون ما استوار باشند.» وزیر خارجه ایران همچنین تأکید کرد: «نتانها هیچ گزینه نظامی وجود ندارد، بلکه قطعاً هیچ راه حل نظامی برای این موضوع وجود ندارد. هرگونه حمله به کشور، بلافاصله پاسخ مشابهی دریافت خواهد کرد.» شب گذشته بنیامین نتانیاہو در اظهاراتی گفت که «برنامه هسته‌ای ایران باید کاملاً برچیده شود و ما اجازه نخواهیم داد ایران به سلاح هسته‌ای دست یابد.» علی شمخانی، مشاور رهبری نیز با اشاره به اظهارات اخیر بنیامین نتانیاہو در «ایکس» نوشت: «تبعات این اقدام برای اسرائیل خارج از تصور است اما آیا این تهدیدات ناشی از تصمیم مستقل اسرائیل است، یا هماهنگ با ترامپ؟» دونالد ترامپ رئیس‌جمهور آمریکا، درباره تازه‌ترین تحولات مذاکرات آمریکا و ایران پیرامون پرونده هسته‌ای تهران گفت که مذاکرات به خوبی پیش می‌رود و احتمال دستیابی به توافق قاطع با تهران وجود دارد. او تأکید کرد رسیدن به توافق و دستیابی به راه‌حل بهتر از استفاده از بمب به عنوان راه حلی «جایگزین» است.

انتخاب اروپایی‌ها بود

سخنگوی وزارت امور خارجه با بیان اینکه «دور چهارم مذاکرات غیرمستقیم ایران و آمریکا به ریاست وزیر خارجه ایران و نماینده ویژه آمریکا برگزار خواهد شد» کنار گذاشتن اروپایی‌ها از مذاکرات را انتخاب خود آنها عنوان کرد. سخنگوی وزارت امور خارجه ایران همچنین در پاسخ به سوالی در مورد سفر هیئت فنی آژانس بین‌المللی انرژی اتمی به ایران از روز گذشته گفت: سفر هیئت فنی آژانس به ایران در ادامه مذاکراتی است که حدود یک هفته قبل بین مقامات ایران و «رافائل گروسی»، مدیرکل آژانس در تهران انجام می‌شود. این هیئت فنی به تهران آمده است و امروز با مقامات سازمان انرژی اتمی گفت‌وگو و رایزنی خواهد کرد. بقائی تأکید کرد: این گفت‌وگوها فنی است و یکی از موضوعات مورد بحث در این رایزنی‌ها مسائل پادمانی خواهد بود. برای ما مهم است که آژانس به دور از فشارهای سیاسی، وظایف فنی خود را ایفا کند. سخنگوی وزارت خارجه درباره توتیت روز شنبه وزیر خارجه عمان درباره مذاکرات غیرمستقیم ایران و آمریکا و برداشت‌هایی که از این توتیت شده است، گفت: وزیر خارجه عمان گفتند که یک نشست دیگر عالی‌رتبه، منظورشان دور چهارم مذاکرات است که به ریاست وزیر خارجه ایران و نماینده ویژه آمریکا «استیو وینکاف» برگزار خواهد شد. همانطور که سه دور قبلی مذاکرات نیز در همین سطح برگزار شده است. وی در این نشست خبری در پاسخ به سوالی با اشاره به خطوط قرمز ایران در مذاکرات غیرمستقیم بین ایران و آمریکا تأکید کرد: هیچ جزئیاتی تفاهم نخواهد شد، مگر اینکه چارچوب کلی مدنظر ما در آن لحاظ نشود. سخنگوی وزارت خارجه همچنین در پاسخ به سوالی در مورد برخی از اظهارات مطرح شده مبنی بر کنار گذاشتن اروپایی‌ها از مذاکرات و اینکه آیا این موضوع به درخواست ایران بوده یا آمریکا گفت: هیچ کدام، انتخاب خودشان بود. وی همچنین در پاسخ به سوالی در مورد برخی اظهارنظرهای مطرح شده در ارتباط با احتمال تعلیق دور چهارم مذاکرات غیرمستقیم ایران و آمریکا گفت: طبق توافق مسقط و آنچه که توسط وزیر خارجه عمان اعلام شده است دور بعدی مذاکرات فعلاً برای شنبه برنامه‌ریزی شده است.